

Către

Consiliul Superior al Magistraturii

Cu ocazia a 25 de ani de Reformă a sistemului judiciar, Consiliul Superior al Magistraturii a editat o „**CARTĂ INTERPROFESIONALĂ**” unde se afirmă că:

- „**Independența judecătorilor** este un principiu constituțional, fundamental al funcționării justiției”, că

- „**Judecătorii ... sunt independenți** în activitatea exercitată de fiecare”, că

- „**Judecătorii ... trebuie să respecte** principiile fundamentale ca prezumția de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil ...” că

- „numai respectarea principiilor fundamentale ale democrației și respectării drepturilor omului conduc la consolidarea respectului pentru valorile universale”.

În această „**Cartă**” nu spuneți însă că după 25 de ani de reformă, actul de justiție este supus suspiciunii, înaintea oricărei căi legale de atac, cenzurii Inspecției Judiciare din momentul pronunțării judecății de către **Judecător**, înainte chiar de redactarea hotărârii.

Nu spuneți în această „**Cartă**” că a devenit o practică constantă, cu încălcarea principiilor care garantează independența justiției că Inspecția Judiciară, pe parcursul derulării proceselor ori după soluționarea cauzelor, fără să aibă statutul și atribuțiile instanței supreme, face aprecieri și supune propriei judecăți activitatea **Judecătorului**.

Nu este firesc ca **Judecătorul** să nu mai aibă într-un stat democratic, de drept, libertatea soluției date pe baza probelor din dosar și dacă conjunctural judecata nu convine cuiva, oricine ar fi acesta, să se recurgă la intimidarea și decredibilizarea **Judecătorului** din motive populiste, de către propriile organisme judiciare a căror menire este alta decât să înfrângă ideea de dreptate.

Ori dacă Inspecția Judiciară, în mai puțin de 24 de ore de la pronunțarea unei soluții, se sesizează din oficiu, iar Consiliul Superior al Magistraturii deconectat de la propria „**Cartă**” își manifestă interesul să cunoască condițiile în care s-a dat o hotărâre nemotivată încă, mesajul către opinia publică aflată sub imperiul tragediilor pe care România le trăiește este de autodenigrare a corpului de judecători reprezentați de C.S.M. și decredibilizarea actului de justiție.

Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția Judiciară cunosc condițiile în care se judecă și se pronunță mii de hotărâri: zeci și sute de dosare de studiat pentru fiecare ședință într-un timp limitat, număr insuficient de magistrați și personal judecătoresc, lipsă de săli de judecată etc.

Legea prevede, sub nulitate absolută, dreptul inculpatului într-un proces de a avea ultimul cuvânt.

Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția Judiciară nu îi recunosc însă **Judecătorului** dreptul la ultimul cuvânt, recunoscut de lege, în judecarea unei cauze care este hotărârea motivată a soluției.

Consiliul Superior al Magistraturii și Inspecția Judiciară au de ales între a-și repudia propria „**Cartă**” care în condițiile date rămâne doar cu o valoare scriptică ori să-și respecte **JUDECĂTORUL** care, în tăcere, și-a îndeplinit datoria potrivit conștiinței, sperând că se va reveni la normalitate și actul de justiție va fi supus doar controlului judiciar al instanței supreme.

Apelul nostru este și față de fiecare **Judecător** care, oricând în condițiile date, a devenit susceptibil în ochii Inspecției Judiciare, doar pentru că a pronunțat o soluție care nu convine sau incită „ab initio” la critici.

Judecătorii Curții de Apel București trebuie să fie solidari în apărarea principiilor fundamentale a unei **justiții libere, independente, eliberată de orice presiune de oriunde ar veni ea**, a străzii, a politicului, a mass-mediei și să fie alături de colegul lor domnul Lucian Constantin Constantinescu, un profesionist de excepție, cu verticalitate și credință în Dumnezeu.

Judecător,
Viorica Costiniu

